

Geçenlerde Nişanyan'ın blogunda Barbarlar Kapımızda diye bir yazısını okudum. Barbarlar, yani, aklın yerine *dogmayı* tercih edenler. Liberallerin son üçyüz yıllık en büyük krizi olduğunu söylüyor.

O barbarlara fikren ondan daha yakın bir insan olarak, korkmamasını söylemek isterdim. Yazının sonunda *akıl kilisesinin* de Internet devriminin getirdiği iletişimden etkilendiğini yazmış. Geçenlerde dünyanın düz olduğunu iddia eden ahmaklar gibi insanlar hiçbir izan olmadan laf uydurup bunlara inanabiliyorlar.

Ancak *akıl* artık insanın elinden çıkıyor. Yani birilerinin kalkıp, *akıl yerine din* deme şansı giderek kayboluyor. Bu zaten yoktu, son ikiyüz yıldır en dindarı bile kendi inancını akıl yoluyla izah etmeye çalışıyor. Bununla beraber insanın *akıl kilisesinin papalığına* artık aday gösterilmeyeceği de duyumlar arasında.

Zaten bu *iletişim demokratikleşmesi* dediği de aklın artık insanın elinden kayıp gitmesi. Merkez tek olmayınca saçmalamak kolaylaşıyor, doğru, insanlar kendi dünyalarında yaşayıp gidiyor ve farazi pek çok şeye inanabiliyorlar, bu da doğru, bunların ekseriyeti de *düşünce özgürlüğü* kılıfına giriyor, bu da doğru. Bununla beraber artık kimsenin bu saçmalıkları yayma imkanı yok, çünkü sahaya indiğimizde neredeyse herkese farklı bir *dogma seti* düşüyor. Sonunda kazananlar bu inançları sayabilecek, onları sınıflandırabilecek, onlardan insanları tanıyacak ve bu sayede yönlendirecek ufak bir kesim. Bunlar da makinelere o kadar bağlılar ki, nihayetinde kazananlar makineler olacak, insanlar değil.

Bilim-Kurgu gibi geliyor bunları söylediğimde ama insan günlerinin sonlarını, belki son ikiyüz yılını, belki daha azını yaşıyoruz. İnsan korkulduğu gibi silahla kendini yok etmek yerine, makinelerle birleşip *sonsuz kadar mutlu yaşayacak* gibi duruyor.